

Сорока-Білобока

Наталя Забіла

У сороки-
Білобоки
П'ять малят-сороченят.
Усі чисто
Хочуть їсти.
Треба всім їм дати лад.
От сорока-
Білобока
Поскакала на поріг
І до хати
Працювати
Поскликкала діток всіх.
Цей, здоровий,
Носить дрова,
Той, швидкий, пшоно товче...
Третій в чашку
Цідить бражку,
А малий млинці пече.
Тільки п'ятий
Хоче спати,
Помагати не біжить,—
У садочку
В холодочку
Ліг на травці та й лежить.
У сороки-
Білобоки
Все вже зроблено як слід.
Вся родина
Й господиня
Посідали за обід.
Ті — до кашки,
Ці — до бражки,
Ще й млинців по п'ять, по шість.
А ледаче
Хай поплаче! —
Хто не робить, той не їсть.
Як почув це братик п'ятий,—

Не схотів на травці спати,
Аж підскочив:
— Як це так?!
Ви — в господі,
Я — в городі,
До роботи я мастак!
Ось він в полі
Бараболю
Обгортає залюбки,
До городу
Носить воду,
Поливає огірки,
Ще й на вишню
На найвищу
Лізе ягідок нарвать.
Вже й приносить
Вишень досить,
Щоб усіх почастувать.
І сорока-
Білобока
Не нахвалиться сама:
— В мене діти
Працьовиті,
Зовсім ледарів нема!